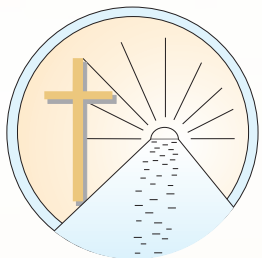

Sions Missionstidning

“Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg. Men all vår skuld lade Herren på honom.” (Isaias 53:5–6)

BIBELORDET

“Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?
Hundar omger mig, de ondas hop omringar mig, de har genomborrat mina händer och fötter. Jag kan räkna alla mina ben, de ser på mig, de stirrar. De delar mina kläder mellan sig och kastar lott om min klädnad.

Men du, Herre, var inte långt borta! Du min styrka, skynda till min hjälp! Rädda min själ från svärdet, mitt liv ur hundarnas våld! Fräls mig från lejonets gap och vildoxarnas horn!”

Ps. 22:2, 17-22

Lita på Gud!

Med denna uppmaning vill vi uppmuntra varje kristen att lita på Gud, ta hand om sig själv och sina närmaste samt till att förmedla evangelium till människorna omkring sig.

1. Gud, den allsmäktige leder världen mot sina egna goda mål. Många av oss har nu fått tillfälle att tillbringa mycket tid hemma. Du kan använda tiden till att läsa Bibeln och god andlig litteratur samt till att lyssna till goda andliga program. Guds kärlek övervinner rädslan, bekymren och hysterin. Du får i allt förtrösta på Herren.
2. Be för den världsomfattande situationen, för dem som blivit smittade av Corona-viruset, hälsovårdsmyndigheterna och för våra beslutsfattare.
3. Be, att människorna vänder sig till Gud och att du själv frimodigt får förmedla evangeliet till människor du känner. Förmedla hoppets budskap om Jesus. Du kan möta människorna i din omgivning med beaktande av regeringens restriktioner.

Sions Missionstidning

Nr 4 2020

Ett himmelskt rättväsande	4
Palmsöndagen, början på lidandets vecka ..	6
Allt är fullbordat	8
Den tomma graven	10
Nattvardens välsignelse	12
Barnsida: Det glada budskapet	14
Ungdomssida: Hur är det i himlen?	16
Psalm 68.....	18

Kristus bär för oss straffet för synd	19
Nya barnledare	20
Lägerinfo	21
Själavårdskurs	22
Kristus uppenbarar sig för Peterus	24
Annonser	26
Radio LFF, prenumerationer	27

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhkäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

4. Håll kontakt med dina släktingar och vänner. Dela bekymren med varandra och förtrösta på Herren. Be för varandra.
5. Genom sociala media kan du kalla till att samlas runt andliga program. Radio LFF tjänar genom att sända möten varje veckoslut samt andakter och andra program på vardagarna. Vi kommer att utvidga sändningarna nu under Corona-epidemin. Se radio LFF:s program och ungdomarnas Internet sändningar på LFF Medias sidor.
6. Om du är frisk, hjälp grannar och släktingar som hör till riskgrupperna t.ex genom att handla åt dem.
7. Följ myndigheternas bestämmelser och hjälp till att begränsa smittan genom ansvarsfullt beteende.

Gud älskar dig!
LFF:s anställda,
Torvald Hjulfors, ordförande

Ett himmelskt rättsväsende

Kristi död och uppståndelse blev människans livskälla

Bibeln behandlar korsfästelsen så som en rättegång. Den skedde på två olika nivåer, dels på den jordiska nivån och dels på den himmelska nivån. Båda rättegångarna är starkt kopplade till den fysiska verkligheten. Kristus dömdes och led i köttet, fastän den verkliga rättegången skedde i himmelen hos Gud. Kristus blev också uppstånden i köttet. På samma sätt är människans frälsning kopplad till den fysiska verkligheten. Frälsningen är en rättslig händelse som har sin grund i en verklig händelse. Den skedde för 2000 år sedan på Golgata kulle och den förmedlas till en människa genom den synliga världen. Det är genom Guds ords förkunnelse, och genom sakramenten, som människan kan sätta sin förtrostan på Kristi död och uppståndelse. Därför bygger den bibliska andligheten på Kristi död och uppståndelse. Också vi dör och blir uppväckta med Kristus och lever vårt nya liv förenade med hans uppståndelseliv. Det nya livet med Kristus är följden av att vi har blivit förklarade rättfärdiga.

Jesus dömdes i en jordisk rättegång

Rättegången av Jesus, i Jerusalem år 30 e. Kr., är den mest välkända rättegången i världen. Rättegångens ram skapades av både judisk och romersk rätt. Den judiska rätten var representerad genom Sanhedrin; den judiska riksdagen. Sanhedrin var till sin natur både andlig och jordisk och fattade beslut grundade på Mose lag. Ändå var den judiska rätten begränsad av Romarriket, vilket var representerat av landshövdingen Pilatus. Efter att San-

hedrin hade dömt Jesus till döden för hädelse, fördes Jesus till Pilatus där han anklagades för hädelse. En dödsdom krävdes. Pilatus ville inte döma, utan befria, Jesus. Pressen från Sanhedrins medlemmar var ändå hård och de tilltalade Pilatus att han skulle bli "kejsarens fiende" om han släppte Jesus. Pilatus gav med sig enligt åklagarnas vilja och lät rättsmord ske.

En rättegång i himmelen

Vid sidan av den jordiska rätten var Jesu liv och öde styrt av den himmelska rätten. Himmels domstol hade agerat och varit samlad redan ifrån syndafallet. I paradiset blev människan dömd på grund av synden, men det slutliga straffet blev inte implementerat i sin helhet. Endast det timliga straffet, den fysiska och andliga döden, blev förverkligat. Det slutliga straffet för synden blev fördröjt (Rom. 3:25-26).

I den himmelska rättegången är det Gud själv som är domare. Rättegångens beslut, efter Adam och Evas synd och således också på grund av hela människosläktets synd, var styrt av Guds kärlek mot människorna. Guds kärlek påverkade den rättegången. För kärlekens skull fördröjde Gud straffet tills det skulle komma en person som kunde bära hela straffet, istället för människorna. Uppgiften var över mänsklig möjlighet.

Det är bara Gud själv som kan vara en sådan försonare. Han kan försona människornas brott mot Hans egen vilja samt över-

vinna djävulen och dödens makt. Guds Son inledde sitt frälsningsarbete genom att bli människa. Därför att Jesus var syndfri måste Gud tillräkna människornas synder på Jesus. En profetisk bild av detta är templets syndoffer. För att skaffa försoning för Israels synder satte översteprästen sina händer på en bock och bekände Israels synder. Han satte synden på bockens axlar och bocken döddes. I denna bild var bocken ställföreträdare och led för andras synder.

Den Helige Ande har uppenbarat hur Guds Lamm Kristus blev gjort syndigt: "Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade... Men all vår skuld lade Herren på honom... Det var Herrens vilja att slå honom och låta honom lida." (Jes. 53:5-6, 10) Detta vittnar Nya testamentet: "För när tiden var inne, medan vi ännu var maktlösa, dog Kristus i de ogudaktigas ställe." (Rom 5:6) "Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud." (2 Kor. 5:21) Kristi ställföreträdande död var ett beslut från den himmelske rättegången. Jesus dömdes för att vi inte skulle bli dömda. Det skaffades en evig rättfärdighet för syndare, en salighet som håller i evighetens granskning. För dig betyder detta att du får vila i Kristi sår.

En rättegång till

Det ställföreträdande straffet av Guds offerlamm hade påverkan på ännu en rättegång. Detta innebär att människan är dömd rättfärdig tack vare offret. Vår rättfärdiggörelse uttrycktes med orden "förklarar... rättfärdiga", vilket är rättegångsspråket (Jes. 53:11-12). Och lägg märke till, det är Lammet som förklarar människan rättfärdig: "Genom den möda hans själ har utstått får han se och bli tillfreds. Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många rättfärdiga, och han bär deras skulder." (Jes. 53:11) Även idag får du och jag ta del av den himmelska rätt-

färdiggörelsen. Den har förmedlats till oss genom syndernas förlåtelse, som grundar sig på löftet i evangeliet, såsom Herren själv säger: "Ta emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden." (Joh. 20:22-23)

Också vi måste dö och bli uppståndna

– redan i livet

Kristi död och uppståndelse är den Kristna lärans grundhändelser. Varje apostels förkunnelse har varit fokuserad på att åter och åter igen förkunna detta. Varje trossats har sitt ursprung i Kristi död och uppståndelse och har förklarats i ljuset av detta. Också det apostoliska församlingslivet har varit organiserat till att föra vidare denna gåva; Kristi död och uppståndelse. En troende i urkyrkan kunde inte bygga sitt trosliv på något annat än vad Kristus hade gjort (1 Kor. 1:23; 14:3-5).

Gud vill frälsa. Han vill frälsa både kropp och själ. Därför har han förordnat att även vi måste dö, och uppstå från döden med Kristus, förenade till hans död och uppståndelse, redan här i tiden! Paulus talar om detta på många sätt: "Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp ska berövas sin makt så att vi inte längre är slavar under synden." (Rom. 6:6) "I honom blev ni också omskurna, inte med människohand utan med Kristi omskärelse, när ni avkläddes er syndiga natur och begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som uppväckte honom från de döda." (Kol. 2:11-12). Paulus fortsätter: "Och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig." (Gal. 2:20)

Bröder och systrar i Kristus, ni är frälsta. "Kristus är uppstånden! Ja, Han är sannerligen uppstånden!"

Vesa Pöyhtäri

Palmsöndagen, början på lidandets vecka

Palmsöndagen, som inleder stilla veckan och den så kallade djupa fastan, berättar om Jesu segerrika intåg i Jerusalem.

Jesus och lärjungarna hade kommit på en lång resa från Galileen, och tillsammans närmade de sig nu Jerusalem för sista gången. Evangelisterna berättar om Jesu intåg, med början från den branta sluttningen på Oljeberget, vidare över Kidrondalen och slutligen in på tempelområdet.

Vi, min fru och jag, har flera gånger fått vandra samma väg som Jesus och lärjungarna gick för 2000 år sedan. Då man kommer halvvägs ner för Oljebergets sluttning så kommer man till en liten rund kyrka som är byggd på den plats där Jesus stannade och grät över staden. Från denna plats har man en fantastisk utsikt över gamla stan med tempelområdet. När Jesus vandrade ner visste Han vad som väntade Honom i staden. Han visste att stunden närmade sig att Han skulle bära hela världens

syndaskuld på sina axlar, ändå vände Han inte och flydde, fast Han skulle ha haft möjlighet. Han visste istället hur människorna skulle kunna komma till försoning med Gud tack vare det som Han skulle göra och hur skadan från syndafallet skulle helas.

När följet närmade sig staden så kom människorna i rörelse, de skar kvistar av träden och bredde ut dem. Till och med bredde de ut sina kläder framför Honom, världens Frälsare. Detta är en bild av hur den rätta kärleken tar sig uttryck. Vi har säkert många av oss fått erfara samma sak någon gång då hjärtat fyllts av kärlek till Herren Jesus. Vi kan ha haft det svårt, synden har frestat och man erfar sin skuld, men då Ordet fått liv i våra hjärtan så har vi kunnat få känna samma glädje som människorna på väg till Jerusalem. Ändå tror vi, att kanske en del av dem som då ropade Hosanna, stod sex dagar senare och ropade: "korsfäst, korsfäst". Guds fiende djävulen var inte överksam utan gjorde vad han kunde för att riva ner och förstöra. Samma sak försöker han med ännu. Får han inte oss att avfalla från tron så försöker han förstöra kärleken till varandra. Må Gud förutse oss den nåden att vi inte i detta avseende skulle bli arbetskamrater med Guds fiende.

När Jesus kommer in i staden så går Han med sina lärjungar in i templet. Han gör en piska av ett rep och börjar driva ut de som säljer och växlar pengar där inne. Jesus

sade: "mitt hus skall kallas ett bönehus men ni har gjort det till ett rövarnäste" (Matt. 21:13). Vad hade egentligen hänt i templet? Vid denna tid så firade man nog gudstjänst regelbundet och läste ur Guds ord men tyvärr så levde människorna på ett annat sätt än Gud hade lärt i sitt ord. Översteprästen var inte tillsatt enligt Guds skickelse utan man hade börjat utse vem man ville till präst. Detta hade som följd att gudstjänsten firades men innehållet, men den andliga biten, hade dunstat bort. Samma fara har vi också i våra länder ifall vi avviker från Guds ord och accepterar sådana präster som inte Ordet godkänner.

På kvällen samma dag var Jesus och lärjungarna inbjudna till hemmet i Betania där Lazarus och hans systrar bodde. Maria, den ena system, smorde Jesu fötter med en mycket dyrbar olja och torkade dem med sitt huvudhår. Denna gärning var profetisk eftersom Jesus säger att hon gjorde detta för Hans begravning. Jesus fick tillbringa denna kväll för sista gången tillsammans med sina vänner. Han vill ingenting högre än att en gång få tillbringa evigheten tillsammans med alla dem som Han försonat med sitt liv och blod på korset på Golgata.

Vi har fått denna nådes inbjudan, tar vi emot den eller förkastar vi den?

Stig-Erik Enkvist

INREMISSIONSKALENDERN APRIL 2020

**OBS! Missionstillfällen kan
inhibieras på grund av epidemin.**

- 15.4 Nykarleby, Hagaborgs
Demensavdelning kl. 12.30
Torvald Hjulfors
Florahemmet, kl. 13.15
Torvald Hjulfors
Hagalund kl. 14.00
Torvald Hjulfors
- 19.4 Seinäjoki, Lakeuden Risti kl. 14.00
Ahti Vähäkangas
Vasa länsfängelse Gudstjänst.
Skutnäs kl. 09.00
Olavi Forsbacka
kl. 11.00 Sture Wargh
- 22.4 Nykarleby Sjukhem kl. 17.30
Per-Ole Hjulfors
- 28.4 Sursik, morgonandakt kl. 09.00
Richard Eklund
- 3.5 Vörs Gudstjänst, Liturg
Samuel Eriksson kl. 10.00
Stig-Erik Enkvist
Maxmo Gudstjänst,
Liturg Hans Boije kl. 12.00
Stig-Erik Enkvist

"Be för missionsarbetet"

Långfredagen är en dag som betyder mycket för kristenheten. Speciellt som barn så upplevde man dagen som oändligt lång.

Det som hände på den första långfredagen fanns med i Guds frälsningsplan ända från det att Gud gav sitt löfte till Adam och Eva. Våra första föräldrar föll för frestelsen och bröt emot Guds vilja. Gud hade berättat för dem vad som är konsekvensen för den som bryter mot Hans vilja och ord: *"men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö"* (1. Moseb. 2:17). Det oaktat så lät Adam och Eva sig bedras av djävulen. Djävulen började ifrågasätta: *"Har Gud verkligen sagt"* (1 Moseb. 3:1).

Gud som är helig och rättfärdig kan inte ändra sitt ord. Mänskan måste dö! Men nu kommer Faderns kärlek till sitt skapade barn fram. Han älskar sina barn så högt att Han besluter att själv gå i döden. Vi läser i 1 Moseboken 3:15: *"Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen."* Här ger Gud det

första löftet om frälsningen. Han sänder sin egen Son till jorden för att där bli mänska och ta på sig straffet för mänskosläktets olydnad och synd.

Nu är tiden inne för att Guds frälsningsplan skall fullbordas. Jesus som är sann mänska och sann Gud, vandrar den tunga vägen upp till Golgata. Han vet att Han själv inte har förtjänat detta straff men kärleken till dig och mig driver Honom att gå den här vägen. Han vet att om Han inte gör detta så är det ute med oss. Guds egna ord *"skall du döden dö"* hänger som en dom över oss. Det är inte endast min och din skuld Han bär, utan hela världens. Innan Han spikas på korset så är Han även tvungen att utstå den fallna mänskans hån och grymhet. När Han hänger på korset så ser Han dig och mig. Han ser hur eländiga vi är, men Han ser på oss med kärlek. Det är kärleken till oss som driver Honom genom detta lidande och denna dödsstrid.

På varsin sida om Jesus hänger två rövare. De hade blivit dömda till döden för de grova brott som de hade begått. Här märker vi även skill-

"HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta och frälsar dem som har en bedrövad ande"

naden på ett förhärdat och ett botfärdigt hjärta. Den ena rövaren gör narr av Jesus: *"Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!"* (Luk. 23:39). Den andra ser sin egen situation och ser även vem mannen är som hänger bredvid honom. Han ser och tror att Han är Guds son. Han har ett förkrossat hjärta och tillrättavisar den andra rövaren: *"Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom? Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont."* (Luk. 23: 40-41) Han framställer en ödmjuk bön till Jesus: *"Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike"* (Luk. 23:42). Nu ser vi vilken kärlek Jesus har till den som har sett sin skuld och vänt sig till Frälsaren. *"HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta och frälsar dem som har en bedrövad ande"* (Ps. 34:18). Jesus håller inte inne med sina förlösande ord till denna brottsling. Han öppnar sin mun och ur den strömmar de ljuvliga orden som endast Frälsaren kan uttala: *"Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset"* (Luk.23:43). Tänk vilken förändring för denna rövare. I ett enda ögonblick får han bli delaktig av nåden, förlåtelsen och löfte om evigt liv. Det är denna Gudomliga kärlek som gjorde att Gud

gav löftet om kvinnans avkomma, i paradiset. Den samma kärleken tvingade Guds son att gå lidandets väg upp till Golgata och där låta sig bli korsfäst.

Jesus utropar på korset: *"Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig"* (Matt. 27:46). Det var inte enbart den kroppsliga smärtan och ångesten som plågade Honom. Det var din och min, ja hela världens syndaskuld, som tyngde Honom så våldsamt. Han fick ännu ta emot det sura ättikvinet, sedan säger Han: *"Det är fullbordat!"* (Joh. 19:30). Nu rämnade förlåten i templet, uppifrån ända ner. Vägen till det allra Heligaste hade öppnats. Vägen till förlåtelsens källa, Herren Jesus själv, öppnades för dig och mig.

Må vi denna långfredag på nytt bli påmind om vilket pris som har blivit betalt för vår frälsning. Denna frälsning skänks åt oss varje dag för Jesus Kristi skull. I Hans heliga namn äger vi syndernas förlåtelse. Hans blod, som rann på Golgata har tvättat oss rena.

Sven Grankulla

Den tomma Graven

Genom de fyra evangelierna får vi reda på vad som hände vid graven efter det att Jesus hade uppstått. Själva uppståndelsen hade Jesu själv förutsagt. Vid flera tillfällen hade han talat om detta för sina lärjungar. I Luk.9 säger han: *"Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste och överstepräster och de skrifflärda. Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas."* Han hade också talat till folket som begärde tecken att de skall inte få något annat tecken än Jona tecken. Han säger: *"Ty liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter."* Paulus meddelar om det allra viktigaste i 1 Kor.15. Om evangeliet som han predikat, att allt skulle fullbordas enligt skrifterna. Nämligen att: *"Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna."* (1 Kor. 15:3-4) Allt detta bekänner vi också i trosbekännelsen.

Vi känner alltså till flera saker, som kommer fram genom de olika evangelisterna, mer eller mindre detaljerat. Allt detta är naturligtvis viktigt och nödvändigt att begrunda och gömma i hjärtan. Ändå är det allra viktigaste att fatta för vem och till vilken nytta allt detta skett och vad innebörden är.

Om vi till först ser i korthet på det som skedde vid graven. Vi vet att det var när sabbaten var till ända eller tidigt i gryningen på veckans första dag som några kvinnor kom till graven. Det skedde alltså på vår söndag som egentligen betyder solens dag. Den naturliga solen går ju upp och ner varje dag men söndagen har fått sin verkligt kristliga betydelse därför att Kristus, som är rättfärdighetens sol, då steg upp. Därför kallas också söndagen för *"Herrens dag"* i Uppb.1:10. Påskdagen är en dag som firas till andlig befrielse liksom Gamla Testamentets påsk var en befrielse från lekamlig träldom i Egypten.

Kvinnorna kom till graven därför att de hade Jesus kär. Ändå hade ingen i Jesu närmaste krets några förväntningar på en uppståndelse. Vaktarna åter som vaktade graven var där på grund av hatet mot denne Jesus. Det talas om att de blev såsom döda när det kommer någonting som de uppfattar som en jordbävning och när de ser en ängel med kläder vita som snö, en *"Herrens ängel"* såsom vi läser enligt Matteus, i en himmelsk strålgans. Kvinnorna däremot blev bemötta med förståelse och ängeln visste varför de kom till graven och de behövde inte vara rädda. En Jesu vän behöver inte frukta.

"Ty liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter."

Matteus berättar att stenen blev bortvältrad av ängeln. De övriga evangelisterna säger bara att den var bortvältrad. I alla fall blev det klart att Gud hade gripit in med sin allmakt. Jesus var uppstånden. Hur det hade skett förblev Guds hemlighet. Graven var alltså öppen, inte för att Jesus skulle kunna komma ut, utan nu fick de se platsen där Jesus hade legat. Deras många bekymmer under vägen till graven var nu avhjälpta. Kvinnorna fick, enligt Lukas, också uppmaningen att komma ihåg vad Jesus hade sagt om sitt lidande och sin död och det gjorde de också.

Nu fick kvinnorna ett uppdrag. De skulle gå för att berätta för lärjungarna att Jesus var uppstånden, och vidare, att han skulle gå före dem till Galiléen och att de där skulle få se honom. Deras uppdrag var inte att bli förkunnare utan de skulle gå med en hälsning åt lärjungarna som skulle bli förkunnare, och särskilt till Petrus, som Markus skriver. Det berättas att de fick bråttom och de gick bort från graven med fruktan och stor glädje. På vägen därifrån kom Jesus emot dem och hälsade dem. Då när Gud uppenbarar sig kan både fruktan och glädje komma i sinnet. Med glädje ville de berätta den goda nyheten. Kristus är uppstånden, ja han är verkligen uppstånden! Vi kan säga att han därigenom lagt ett sigill på hela sin fullbordade frälsningsgärning.

Vad är då nyttan och vad betyder allt detta? Om vi läser 1 Kor.15 så förstår vi mycket väl att Paulus höll uppståndelsen från de döda,

enligt Skriftens ord, som det mest centrala i den kristna läran, en mycket viktig del av evangeliet. Efter att han nämnt de många vittnesbörden om den uppståndne Kristus börjar han tala om vad det betyder. Kristus blir till *"förstlingen"* i och genom uppståndelsen, alldeles som årets första nya skörd som man helgade åt Herren. Och efter honom i sin tur alla de *"avsomnade"*, de som dött i tron på Kristus. Detta är grunden för vårt uppståndelsehopp, hoppet om evigt liv. Paulus säger vidare att om Kristus inte har uppstått så är vår predikan fåfäng, likaså vår tro. Dessutom skulle vi vara kvar i våra synder och de som avsomnat i Kristus skulle gå förlorade. Så är inte fallet för den som tror och bekänner att Kristus har uppstått till vår rättfärdighet, utan på påskdagen får alla sådana höja jubelrop i glädje och tacksamhet. Kristus har segrat över synd och död. Den seger är alla troendes seger och löftet är stort som uttalas i Uppb.5:5 *"Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron."* Amen.

Jesus lever! Därför kan dödens hot mig ej förskräcka. Han uppstånden är, och han skall ock mig till liv uppväcka. Jesu kärlek allt förmår. Därpå fast jag lita får.

Rune Östman

Nattvarens välsignelse

Av erfarenhet vet jag att det finns olika "känslor" kring nattvarden bland oss som läser detta. Jag kommer ihåg att ribban var högt ställd inför nattvarden för mig efter konfirmationen. Varför? Tanken fanns att man måste bekänna sin tro åt jämnåriga innan man kunde komma fram. Till det hade jag inga krafter. Att man bekänner sin tro genom att gå till nattvarden kom inte i min tanke. Ett annat hinder var vissa synder som låg på samvetet. Dem måste man väl bekänna före man går till nattvarden, tänkte jag.

I nattvarden ingår förberedelsen med syndabekännelse och avlösning. Den finns där för dig. Du får gå med i den gemensamma syndabekännelsen och ta emot förlåtelsen. Det ligger en djup befrielse - och välsignelse - i att också få gå till en människa du behandlat kärlekslöst. En medmänniska du syndat mot. Det viktiga är att du kommer till **nattvarden** därför att den **är en bekännelsemåltid**. Då bekänner du inför andra att du vill tillhöra Guds folk och att också du behöver nattvarens välsignelse. Varför är det så? Därför att frestaren kan lura dig tro att du inte är kristen när du inte gått till nattvarden. Frestaren vill att du ska börja tänka att du inte duger att vara kristen och att det därför är fritt fram för dig att börja leva som världen vill att du ska leva.

Nattvarden är inte de lyckades utan de misslyckades måltid. Den är till tröst för en osäker och svag kristen. Det är därför **vi kallar nattvarden för ett nådemedel**. Vad betyder nåd? Nåd är motsatsen till bestraffning och krav. Du får komma med dina tvivel och din osäkerhet. Vid altaret vill Gud ge dig kraft till att vara kristen i vardagen.

Gud har ordnat det så att vi har flera nådemedel. Alla dessa är mycket viktiga. Dopet är inträdessakramentet och en engångshandling. För att vårt förbund med Gud ska hålla har Gud gett oss tre nådemedel till. Det är Guds ord som egentligen är huvudnådemedlet - för det är Guds ord som gör dopet, nattvarden och bikten till verkliga nådemedel. När dopet är en engångshandling så är nattvarens och bikten nådemedel till för att användas ofta. Jesus använder ordet "ofta" i nattvarens instiftelseord. För att bikten ska bli konkret och verklig är det bättre att göra den vid annan tidpunkt än vid själva nattvarden om det bara är möjligt.

I Matteus 26:26-30 säger Jesus att **nattvarden är till syndernas förlåtelse**. Martin Luther frågar i Stora Katekesen: Hur är det möjligt att ge och ta emot syndernas förlåtelse med hjälp av bröd och vin? Han svarar frågan själv. "Det

är inte bröd och vin i sig som förmedlar Guds nåd, utan sådant bröd och vin är Kristi kropp och blod som välsignas med nattvarens instiftelseord vilka Jesus uttalat. Nu ges förlåtelsen och blir vår egendom endast och allenast genom orden: för er utgiven och utgjutet."

I nattvarden får vi alltså ta emot Kristi kropp och Kristi blod eftersom Jesus säger att "detta **är** min kropp" och "detta **är** mitt blod." Ofta försöker man förklara att brödet och vinet symboliserar Kristi kropp och Kristi blod. I de lutherska bekännelseskriterierna sägs att sådant är omtolkningar. Man menar att det lilla ordet "är" är avgörande. Paulus säger dessutom att vi blir delaktiga i Kristi kropp och blod i nattvarden. Man kan inte bli delaktig i Kristi kropp och blod genom bilder och tecken! Professor David Flusser har sagt "katolikerna med transsubstantiations-läran har förvandlat nattvarden till kemi, kalvinisterna till filosofi med sin symboliska tolkning, endast Luther har betonat trons aspekt." När vi i tro tar emot nattvarden blir den till välsignelse för oss. Men det är ändå inte vår tro som gör nattvarden till ett sakrament (och nådemedel) utan Jesu Kristi egna instiftelseord.

I Stora katekesen sägs att **nattvarden och avlösningen** (dvs tillsägelsen om syndernas förlåtelse i bikten) **är båda bekräftelsesakrament**. Jag citerar: "Nattvarden har således inte till uppgift att omvända någon eller att göra någon till Guds barn. Den är istället bekräftelsens, närandets och växandets sakrament." **Nattvarden är en minnesmåltid**. När Jesus instiftade nattvarden så skedde den i samband med den judiska påskmåltiden. Den inramas av fyra bågare. Den tredje bågaren heter "välsignelsens bågare". I 1 Kor. 10:16 skriver aposteln Paulus om nattvarden: "Välsignelsens bågare som vi välsignar, är den inte gemenskap med Kristi blod?" Just den bågare

ren välsignade Jesus till det nya förbundets sakrament. Både Lukas 22:20 och 1 Kor. 11:25 förklarar att Jesus sade att "denna bågare är det nya förbundet i mitt blod."

Nattvarens bakgrund finns i den judiska påsken som firades till minne av befrielsen från Egypten. De samlades inte till matbordet bara för att vemodigt minnas historiska händelser, utan påskmåltiden gjorde befrielsen från Egypten aktuell till alla som deltog i den. När vi firar nattvarden **aktualiseras** också vår befrielse från träldomen. Om det är människoträlldom eller annan trälldom som synden orsakar spelar ingen roll. Det som spelar en viktig roll är att Jesus har åstadkommit befrielsen och försoningen på Golgata. För Israels folk i Egypten var det lammets blod på dörrkarmarna som räddade dem. För oss är det Kristi blod som frälser oss från synden till det eviga livet.

Nattvarden är en gemenskapsmåltid. "Brödet som vi bryter, är det inte gemenskap med Kristi kropp? Eftersom det är ett blod, är vi som är många en kropp, ty alla får vi del av detta enda bröd.", 1 Kor. 10:16-17. Vi får bära varandra som systrar och bröder i Kristus. "Bär varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag." Vi får "bära" våra barn, ungdomar, ja alla svaga och misslyckade till nattvarens gemenskap. Tänk om nattvarden skulle bara vara till för dem som lyckats så bra som kristna! Skulle du då våga gå fram?

Bli kvar i måltidsgemenskapen till slutet, lämna inte kyrkorummet (eller mötestältet), bli stilla, stressa inte, ta emot Herrens välsignelse som förmedlas av prästen. Först efter slutpsalmen är det dags för den fortsatta gemenskapen vid kaffe- eller matbordet.

Timo Saitajoki

Det glada budskapet

Kanske du någon gång har tänkt så här: ”Jag är ingen riktig kristen för jag är inte så snäll. Jag gör ofta dumma saker. Åtminstone är jag ingen bra kristen. Jag vet inte heller om jag tror på allt det där om Jesus och Gud. Varför skulle han bry sig om mig och hur jag har det? Det är nog lika bra att strunta i det. Att vara kristen är så tungt. Det är bara en massa regler och man skulle behöva vara så god och aldrig säga fula ord eller elaka saker åt andra. Det klarar inte jag.”

Kanske du inte alls känner igen dig i sådana tankar. Kanske du aldrig tvivlat på om Gud finns och om du duger som kristen. Vad skönt om du inte behövt tänka så. Jag tror ändå att de allra flesta kristna någon gång tänkt att om man ska duga som kristen så behöver man vara på ett visst sätt och göra på ett visst sätt. Men vet du, kära barn, det handlar inte om det. Det handlar inte om vad vi gör eller hurdana vi är, utan allt handlar om Jesus, om

vem han är och vad han har gjort för oss. Vi kan inte förtjäna en plats i himlen genom att vara på ett visst sätt, utan Jesus har gjort allt som behöver göras. Vi behöver bara tro och ta emot. Han ger det som en gåva åt oss, helt gratis. Det kallas nåd.

Det här glada budskapet berättas det så fint om i en sång. Den heter ”Han som kom ner” och finns också på nätet att lyssna på. Det är Linnea Hagenfors från Sverige som skrivit sången. Läs texten långsamt (eller lyssna på den) och tänk efter vad där står.

”Det börja’ med en helig natt
då stjärnan lyste stark och klar
över stallet i staden Betlehem.
Där fanns ett barn i krubbans
halm, hans namn är över alla
namn och det barnet, det är Je-
sus Frälsaren.

Han växte upp och blev en
man som gick runt och gjorde
gott. Han sa: ’Den fångne och
betryckte gör jag fri.’ De lama
gick, de blinda såg, den som var
död fick liv igen.
Han är Messias, ja, han är Guds
egen son.

Ja, Han kom ner hit till jorden,
lämna’ all sin härlighet för att
födas som en mänskoso och ge
liv i evighet. Ja, han kom ner
hit till jorden för att dö här på
ett kors, för att visa oss människor
att Gud Fadern älskar oss.

Men de spika’ upp sin egen Gud
fast han kommit hit för oss. Han
blev hånad, han blev plågad för
vår skull. Men han sa: ’Gud, för-
låt dem du, för de vet ej vad
de gör.’ Hans sista tanke var att
rädda dig och mig.

Ja, Han kom ner hit till jorden,
lämna’ all sin härlighet för att
födas som en mänskoso och ge
liv i evighet. Ja, han kom ner
hit till jorden för att dö här på
ett kors, för att visa oss människor
att Gud Fadern älskar oss.

Men förlåten brast där i templet
och vägen blev öppen till Gud
när all vår synd blev utplånad
genom den seger som han vann.
För han stod upp på tredje da-
gen, just så precis som han sagt.
Och han steg upp till himlen
och nu regerar han. Han har all
makt!

Och än idag kan också du då
möta denna man. Han har lovat,
den som söker hittar fram. Det
gäller mig, det gäller dig, du kan
få bli ett barn till Gud, när du
bekänner, om du tror och tar
emot.

Ja, han kom ner hit till jorden,
lämna’ all sin härlighet för att
du skulle veta, du får liv i evig-
het. Ja, han som kom hit till
jorden, han förlåter dina fel, och
när du möter honom han ger dig
frid och du blir hel.”

Jag ber att du, kära barn, ska få möta denna
Jesus, vår underbara bästa vän som gjort allt
detta för dig och som älskar dig med så stor
kärlek att vi inte kan förstå det. Jag ber att han
ska ta bort dina tvivel och din känsla av att
inte duga och visa dig hur mycket han älskar
dig. Han vill vara med dig för evigt. Och han
har ordnat så att det också är möjligt. Han har
öppnat vägen till vår Pappa Gud och till him-
len för oss. Tänk så stort!

Jag önskar dig, kära barn, en fin vår tillsam-
mans med Jesus, din bästa vän. Och trots att
det stormar i världen just nu, så får du vara
trygg hos Gud, lika trygg som en fågelunge
i sitt bo. Var inte rädd, vill Jesus säga åt dig
just nu.

Kram, **Sanna**

Hur är det i himlen?

Har någon av er läsare funderat hur det är i himlen? Det har åtminstone jag gjort. Jag har också hört olika beskrivningar på hur det kommer att vara där. I den här artikeln vill jag lyfta fram några saker som Gud i sitt ord berättar åt oss om himlen.

Redan nu, men inte ännu

När vi läser Bibelns texter kan vi se en spänning mellan två saker: ett ”nu” och ett ”inte ännu”. Vi kan å ena sidan läsa att frälsningen är fullbordad i Jesus Kristus och hur vi genom tron får ta del av alla Guds gåvor. Det betyder att vi redan nu har ett medborgarskap i himlen (Fil. 3:20).

Men å andra sidan väntar vi ännu på något. I Bibeln kan vi läsa om hur Gudstroende längtar efter Gud. I Ps. 27:4 skrivs det ”*detta söker jag: att få bo i Herrens hus i alla mina livsdagar, för att se Herrens ljuslighet och söka honom i Hans tempel.*” En sak som vi fortfarande väntar på är Jesu andra ankomst: ”*Amen, kom Herre Jesus*” ber Johannes i Upp. 22:20. I världen finns fortfarande oordning, synd, sjukdom och lidande. Jesu kungadöme väntar alltså ännu med att slå ut i all kraft. Därför ska Jesus en gång komma från sin himmel, göra upp med ondskan en gång för alla, och

ta oss upp till sin himmel (1 Tess. 4:16). Genom domen förverkligar Gud det rike som ska råda. Han tar bort allt ont och vi ska få leva i hans himmel för evigt (Upp. 19:1–2).

Hur kommer det då att vara i himlen?

Himlen som fulländningen av Guds frälsning

Det lättaste sättet för mig att förstå vad himlen är, är himlen som fulländningen av Guds frälsning. Där når, för det första, Guds och människors gemenskap sin fullbordan, och där är, för det andra, de sista konsekvenserna av synden slutgiltigt bortrensade.

Med Gud och delaktiga av Hans härlighet

Kyrkofadern Cyprianus talar om himlen som vårt hemland dit vi en gång får återvända. Han skriver om att vi där får träffa våra nära och kära som vi har saknat. Det ska vara ett kärt återseende! Men ett återseende kommer att vara mera speciellt än alla andra återseenden. Johannes skriver: ”*Och jag hörde en stark röst från tronen: Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem*” (Upp. 21:3).

”Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta”

Texten i Uppenbarelseboken lyfter fram återseendet med Gud och Lammet. Det är den stora återföreningen som vi människor väntar på. I himlen får vi vara med Gud, Han som kan svara på den längtan vi människor har inom oss. I himlen ska den längtan uppfyllas till fullkomlighet och fullständig frid ska råda. I ljuset av det här kan vi kanske föreställa oss det som väntar oss. Ifall återföreningen med våra närmaste kommer att vara en stor glädje, hur mycket större kommer då inte återföreningen med vår Herre och Skapare att vara.

Det här berättar också att himlen i första hand handlar om en person. Det som sker i himlen är en del av Guds stora plan, ”*att sammanfatta allt i himlen och på jorden i Kristus*” (Ef. 1:10).

Liv utan synd, död och lidande

I himlen får vi vara med Gud. Det betyder också att vi får delaktighet av den helighet, den okränkbarhet, som Gud utstrålar. I gamla testamentet kan vi läsa om hur Herren inte låter Mose se Hans ansikte; ”*ingen människa kan se mig och leva*” (2 Mos. 33:20). Men i himlen när vi i Jesus Kristus ser Herren ansikte mot ansikte, ska vi leva för evigt: ”*Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska*

inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta” (Upp. 21:4).

Det här betyder att allt ont ska vara bort. I himlen ska vi leva ett liv utan synd, död, lidande, sorg, gråt och plåga. I himlen finns fullständig frid. Vi får vara där vi är skapade till att vara, i gemenskap med Gud. Och allt det som är i vägen för den gemenskapen är borta.

I Upp. 21:1 står det en intressant liten detalj om att ”*havet inte fanns mer*”. I gamla testamentets psalmer kan vi läsa om hur havets vågor reser sig men hur Herren råder över dem och stillar dem. Havet symboliserar den oordning som finns i världen som Gud behöver och kan kontrollera. När Jesus stillar havet visar det också på samma sak; i världen finns det kaos och oordning, men Jesus som är Gud, har kontroll över allt. Att det i himlen inte finns något hav innebär att all oordning och kaos är borta. Det ska vara fullständig frid och ordning. Inget ska vara brustet utan Guds helande närvaro är fullständig. I himlen har Guds kungadöme slagit ut i full kraft.

Richard Eklund

Psalm 68

Jesus, lär mig rätt betrakta
dina smärtor och din nöd
och din bittra, svåra död.
Låt mig också ödmjukt akta
på de dyra, helga sår
där jag liv och hälsa får.

Hjälp att jag all världslig strävan
kan i dag ur hågen slå
och vid korset stadigt stå.
Räck till räddning i min bävan
droppar av ditt helga blod,
som kan stärka själ och mod.

Öppna du förståndets öga
så att jag din kärlek ser
och den frälsning du mig ger
när på smärtans kors, det höga,
som Guds lamm du offras här
och all världens synder bär.

Syndens allvar kan jag finna,
då för mig du svettats blod
när du inför döden stod
och du såg Guds vrede brinna
över synden, varmed jag
brutit mot Guds helga lag.

Högfärd måste från mig vika
när du, som den högste är,
törnekrona ödmjuk bär.
Hur oss världen här kan svika
syns när först du blir berömd
och till korset sedan dömd.

Så skall korset bli min ära
och ditt blod min högsta skatt;
ja, jag har mig föresatt
att din smälek tåligt bära,
hellre lida hån, förakt
än ha lust till världens prakt.

Jesus, låt mig detta lära:
saligheten finner jag
blott hos dig som fyllt Guds lag,
ty jag kan ej rätt dig ära
eller leva som jag bör
om jag icke med dig dör.

Psalm 68
Haquin Spegel 1694
Bearb.

Kristus bär för oss straffet för synd

Därför bör vi lära Kristi lidandes historia så, att vi vet att detta lidande skett oss till godo, så att vi håller det för ingenting mindre än en evig hjälp. Hans blodiga svett, hans nattliga ångest och hans pina på korset bör vi se så, att vi säger: "Detta är min hjälp, min styrka, mitt liv, min fröjd." Ty allt detta har skett, för att vi skulle få frukt och nytta därav och tro, att det har skett oss till godo, så att vi av hjärtat tackar honom. Den som gör det, och så gör bruk av Kristi lidande, han är en kristen. Ja, Kristus har bevisat oss en sådan välgärning, att vi aldrig bör förgäta den, utan alltid tacka honom därför och själva hämta tröst därav, så att vi säger: "Hans smärta är min tröst, hans sår är min hälsa, hans straff är min förlossning, hans död är mitt liv." Ingen kan nog predika därom. Ingen kan nog förundra sig över att en så hög person stigit ned från himmelen, trätt in i vårt ställe och lidit döden för oss. Med riklig nåd har Gud besökt oss och vi är dyrt köpta.

Martin Luther
Huspostilla

KATEKESEN

Om överheten

Varje människa skall underordna sig den överhet hon har över sig. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är insatt av honom. Den som sätter sig emot överheten står därför emot vad Gud har bestämt, och de som gör så drar domen över sig själva. Ty de styrande inger inte fruktan hos dem som gör det goda utan hos dem som gör det onda. Vill du slippa att leva i fruktan för överheten, fortsätt då att göra det goda, så kommer du att få beröm av den. Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa. Men gör du det onda skall du frukta, ty överheten bär inte svärdet förgäves. Den är en Guds tjänare, en hämnare som straffar den som gör det onda. (Rom 13:1-4)

För undersåtar

Ge kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud. (Matt 22:21)

Därför måste man underordna sig överheten inte bara för straffets skull utan också för samvetets skull. Det är också därför ni betalar skatt. Ty de styrande är Guds tjänare, ständigt verksamma för just denna uppgift. Fullgör era skyldigheter mot alla: skatt åt den ni är skyldiga skatt, tull åt den ni är skyldiga tull, vördnad åt den som bör få vördnad och heder åt den som bör få heder. (Rom 13:5-7)

Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv på allt sätt gudfruktigt och värdigt. (1 Tim 2:1, 2)

Påminn dem om att de skall underordna sig och lyda myndigheter och makthavare.

(Tit 3:1)

Underordna er varje myndighet för Herrens skull, det må gälla kejsaren som högste härskare eller landshövdingarna, som är utsända av honom för att straffa dem som gör det onda och hedra dem som gör det goda.

(1 Petr 2:13, 14)

Nya hjälpledare

LFF:s hjälpledarutbildning, som startade i oktober 2019, fick sitt slut i februari 2020. 17 ungdomar har deltagit flitigt i utbildningen. Vi har funderat över teman som Guds ord, vem Gud och människan är, att vara en del av församlingen, bemötande av medmänniskan, att vara hjälpledare på läger, vad Gud vill med vårt liv, mm.

De flesta av hjälpledarna, om inte alla, kommer ni att få se på LFF:s läger i sommar, på skriftskol-, förskriftskol- och barnlägren. Trevligt! Vi får be och arbeta för att våra unga också efter lägret kan hitta en plats där de kan tjäna i kraft av evangelium.

Ni är alltså Kristi kropp och var för sig delar av den (1 Kor. 12:27).
Gratulationer och Guds välsignelse till er, unga hjälpledare!

Bakre raden, från vänster: Aron Häggman, Isac Gädda, Miriam Byggmästar, Regina Sundqvist, Matilda Åkerlund, Alma Åkerlund, Ida Sund, Lovisa Sundelin, Jonna Mäenpää, Cajsa Mäenpää.

Främre raden, från vänster: Elvira Svenfelt, Ella Byggmästar, Emmi Björkskog, Melanie Ahlskog, Evelina Holmborg, Rebecka Lassfolk, Ida Björkman.

Barn- och förskriftskolläger på Pörkenäs

BARNLÄGREN 20-29.2020

Välkommen med på våra omtyckta barnläger! Målet med lägren är att skapa gemenskap mellan barnen med Jesus i centrum. Vi lär känna Jesus och Bibeln bättre, sjunger, leker, simmar, pysslar och gör mycket annat skoj. Barnlägren ordnas 2020 under följande tider:

Läger 1: 20-21.7. För barn födda 2011-2012, pris: 40€ / deltagare.

Läger 2: 21-23.7. För barn födda 2009-2010, pris: 50 € / deltagare

Läger 3: 23-25.7. För barn födda 2007-2008, pris: 50€ / deltagare.

Läger 4: 27-29.7. För barn födda 2007-2010, pris 50€ / deltagare.

Mera information angående barnlägren fås av Ellen Snellman, 050 430 4651.

FÖRSKRIFTSKOLLÄGER 8-10.7.2020

För er som är år 2006 födda och som börjar skriftskolan till hösten, välkommen med på förskriftskolläger! Kom med och lär dig mer om Guds mening med ditt liv, upplev gemenskap med andra kristna unga, sjunga, delta i workshops, spela volleyboll, simma m.m. Pris: 60€ / deltagare.

Mera information angående förskriftskollägren fås Johanna Sundström, 050 310 3996.

ANMÄLNINGARNA till barn- och förskriftskollägren

Anmälan görs på webben via LFF:s hemsida, <https://www.lff.fi/lager/> vecka 19. Vi har skilda anmälningstider för alla läger. Anmälningstiderna för lägren 2020 är följande:

Förskriftskolläger 10.5-20.5

Barnläger 1: 11.5-21.5.

Barnläger 2: 12.5-22.5.

Barnläger 3: 13.5-23.5.

Barnläger 4: 14.5-24.5.

Anmälningarna öppnas kl. 18.00. Lägeravgiften betalas efter bekräftelse av lägerplats till konto FI36 5567 0720 0193 83, ref. 4446. Vid anmälan av 3 eller flera syskon är det billigaste lägret gratis.

VÄLKOMMEN MED SOM LEDARE!

För att kunna genomföra barnlägren behöver vi engagerade ledare. Du som är över 16 år eller ung vuxen/förälder som är intresserad av att delta på lägret för barnens bästa, kan redan nu anmäla dig via ett anmälningsformulär på <https://www.lff.fi/lager/>. Hjälpledarutbildning är en merit. Anmälningarna tas emot fortlöpande. Kontaktpersoner för hjälpledarna är Mari Eklund, tfn. 044 323 6492 och Linda Björkskog, tfn. 050 354 3181.

Välkommen med!

Självvårdskurs

i Skutnäs bönehus vintern 2020

(Luk. 19:10)

Vad är självvård?

Är jag en självvårdare?

Kurt Hellstrand föreläste över ovanstående tema och började sitt anförande med att hänvisa till herdepsalmen i Psalt 23. *"Herren är min herde, mig skall intet fattas."*

Särdrag för den kristna självvården är den kristna församlingens omsorg om den enskilda människan till hela hennes varelse (1. Tess 5:23) och den bör vara grundad i evangelium om Jesus Kristus. Den kristna självvården handlar primärt om förlåtelse, frihet och vila i Kristus

Det unika i kristen självvård är utgångspunkterna - Gud och hans ord, -skaparens godhet och -Jesus Kristus som självvårdens subjekt och centrum. Den kristna självvårdens mål är syndaförlåtelse och upprättelse, en upprättad livsstil och andlig tillväxt (Ef. 3:16-19). De resurser vi har till förfogande är bönen, bikten, den Helige Andes ledning och församlingsgemenskapen. Drivkrafterna till detta är Guds kallelse att göra det goda (Ef. 2:10) och den kristna kärleken och omsorgen.

Varje kristen är kallad att visa medmänsklig kärlek och andlig omsorg men alla är inte kallade till självvårdare. För att fungera som självvårdare behöver man ha ett genuint intresse för människor, en empatisk förmåga, kunskap i Guds ord, förmåga att lyssna och

ställa frågor, erfarenhet av lag och evangelium, förståelse av gamla och nya människan. Man behöver vara trygg i sitt gudsförhållande och till sig själv och andra. Det är också bra att ha egna erfarenheter av sorg och glädje, framgång och besvikelse, trygghet och kriser. Den **allmänna självvården** får vi del av i gudstjänstgemenskapen, vid kyrkliga förrättningar, i söndagsskola och ungdomsarbete och inom diakonin.

Den **oorganiserade självvården eller vänskapens självvård** handlar om att vara medmänniska, visa omsorg och trösta, förmana, tillrättavisa och bära varandras bördor. Detta kan ske då en annan människa öppnar upp sig och delar med sig av sitt inre för någon som det finns förtroende för. Denna "någon" ska vara en människa som *lyssnar*. Detta är varje kristens uppdrag. (Rom. 12:15, Gal. 6:2).

Den **organiserade självvården** är inte varje kristens uppdrag eller gåva men den kristna församlingens viktiga uppgift. Det handlar om ett samtal där Gud inbjuds aktivt att närvara genom bibelläsning, bön, samtal och bikt. Målet här är en upprättad gudsrelation. Nyckeln är Psaltaren 32.

När vi studerar hur Jesus bemötte de olika människor han stötte på under sin tid på jorden får vi den bästa förebilden och lärdomen när det gäller självvård.

- **Jesus tröstar:** *"frukta inte", "var vid gott mod", "han tröstar oss i alla våra svårigheter"* (2 Kor. 1:4.) Detta sker när vi lyssnar, samtalar och förmedlar Kristi kärlek.
- **Jesus tillrättavisar och upprättar.** Bibeln fungerar som auktoritet när självvårdaren lyfter fram Guds ord från Bibeln i stället för att föra fram egna åsikter. (1 Tim. 1:5)
- **Jesus binder och löser.** Vi kan läsa om himmelrikets nycklar i Matt. 16:19 och Matt. 18:18. Att binda och att lösa hör till förkunnelse och bikt. Guds ord är verktyget, auktoriteten och kraften. Självvårdarens person ställs till sidan men han gör det med den fullmakt som Jesus gett.
- **Jesus lär oss att tänka på ett nytt sätt:** *"Inte 7 gånger, utan 70 gånger 7 gånger"* (Matt. 18:21-22). *"Älska era ovänner och be för dem som förföljer er"* (Matt. 5:44). Självvårdaren hjälper konfidenten att lösgöra sig från felaktiga tankemönster och utveckla nya. (Fil. 4:4-9)
- **Jesus ger hjälp till självkännedom:** Psaltaren 139: *"Utrannsaka mig Gud och känn mitt hjärta"*, för att hjälpa människan att göra resan till sitt inre. Man lär sig upptäcka falska ideal, falsk självbild, osund självkänsla, skam, bitterhet, svartsjuka, rädslor mm.
- **Jesus avslöjar det som varit och visar på framtiden.** Det är viktigt att inte bli fast i det gamla och älta det. Jesus vill ta hand om oss och leda oss framåt. (Luk. 9:62, Fil. 3:13-14, Kor. 5.)
- **Jesus söker upp det förlorade:** *"De förlorade skall jag söka upp"* (Hes 34:16) *"Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat"* (Luk. 19:10).

Jag vill avsluta med att citera Sören Kirkegaard. En välkänd text för dem som har studerat inom social- och hälsovårdssektorn, men den passar mycket väl in i självvårdssammanhang också.

Om att hjälpa

Om jag vill lyckas med att föra en människa mot ett bestämt mål, måste jag först finna henne där hon är och börja där. Den som inte kan det lurar sig själv när hon tror att hon kan hjälpa.

För att hjälpa någon måste jag visserligen förstå mer än vad han gör, men först och främst förstå det han förstår. Om jag inte kan det hjälper det inte att jag kan och vet mer.

Vill jag ändå visa hur mycket jag kan så beror det på att jag är fåfång och högmödig och egentligen vill bli beundrad av den andre i stället för att hjälpa honom.

All äkta hjälpsamhet börjar med ödmjukhet inför den jag vill hjälpa och därmed måste jag förstå att detta med att hjälpa inte är att vilja härska utan att vilja tjäna.

Kan jag inte detta så kan jag inte heller hjälpa

Sammanställd av
Ann-Christin Snellman

Kristus uppenbarar sig för Petrus

Vi minns Simon Petrus som vandrade med Jesus. Vi minns honom som den impulsive bekännaren vid Herrens Jesu fråga, vem de säger människosonen vara. Du är Messias den levande Gudens son. Och Jesus svarar: *Salig är du Simon Jona son, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig utan min Fader som är i himmelen.*

Vi minns hur han gav råd åt Jesus, när han begynte tala om att gå till Jerusalem och där lida och dö. Petrus råder: *Herre inte ska du låta detta övergå dig.* Vi kommer ihåg Jesu skarpa tillrättavisning. *Gå bort satan, ty du är mig till hinder. Du besinnar icke det Gud tillhör utan det människan tillhör.* Den storordige Petrus i nattvardssalen står i bjärt kontrast till den hukande Petrus på översteprästens gård.

Allra dyrbarast möter vi den ödmjuka Petrus vid stranden av sjön Gennesaret. Där tränger Jesu rannsakande fråga in i Petri hjärta: Simon Jona son älskar du mig. Och Petrus sva-

rar: *Herre du vet allt. Du vet att jag älskar dig.* Måne det inte är den sistnämnde Petrus som talar i dagens ord. Lovad vare vår Herres Jesu Kristi Gud och Fader...

När människan har fått lära känna sin oförmåga och hjälplöshet och totala konkurs inför levande Gud, då kan Gud börja sitt verk i människan. När alla mänskliga resurser är uttömda, då handlar Gud.

Petrus är ett bra exempel på hur Gud kan ingjuta nytt mod och ett levande hopp i en människas hjärta. Samtidigt framstår Petrus som ett exempel på hur en räddhågad, skräckslagen förnekare kan bli en modig bekännare.

Är det inte så att vi under vår kristenvandring i mycket påminner om Petrus. Det svänger ibland från den ena sidan till den andra. Det går backe upp och backe ner. Nere i sänkorna tättnar dimman. Solen försvinner och miss-

*Lovad vare vår Herres Jesu Kristi,
Gud och Fader, som efter sin
stora barmhärtighet har genom
Jesu Kristi uppståndelse från de
döda fött oss på nytt till ett le-
vande hopp.*
1Petr.1:3

modet och tröttheten växer. Ska jag någonsin nå målet. Det känns så tungt och mödosamt. I en sådan stund kan det vara tröstefullt att minnas de vandrare som har gått före oss. De har klagat över resans besvär. De har klagat över modlöshet och trötthet. Vägen syntes vara så svårframkomlig och oländig.

Men mitt i all klagosång har jublet börjat fylla hjärtat. Hoppet om en evig glädje hemma hos vår himmelske Fader har ånyo levande flödat fram. Gud är de levandes Gud. Gud är barnens Fader. Jesus är de saligas broder. Vi hava här ingen varaktig stad utan vi söka den staden vars skapare och byggmästare är Gud.

Herre! Vårt rätta hemland är i himlen. Led oss genom din nåd till målet.

*Anselm Hjulfors
Himmelska skatter*

HELGDAGAR

Palmsöndagen,
Joh. 12:1-8,
Årans konung på förnedringens väg.

Skärtorsdagen,
Joh. 13:1-15,
Den heliga nattvarden

Långfredagen,
Joh. 19:16-30,
Guds Lamm.

Påskdagen,
Joh. 20:1-10,
Kristus är uppstånden.

Annandag påsk,
Joh. 20:11-18,
Mötet med den Uppståndne.

Första söndagen efter påsk,
Joh. 21: 1-14,
Uppståndlsens vittnen.

Andra söndagen efter påsk,
Joh. 21: 15-19,
Den gode herden.

Tredje söndagen efter påsk,
Joh. 17:11-17,
Guds folks hemlängtan.

STILLA VECKANS AKTLÄSNINGAR

Måndag
Joh. 18:1-27,
Jesus i Getsemane.

Tisdag
Joh. 18: 28-40,
Jesus förhör.

Onsdag
Joh. 19: 1-16,
Jesus döms.

SIONS SÅNGER I TELEFONEN

Ladda ner appen Sions Sångar och stöd samtidigt evangelisationsarbetet!

Vill du ha med dig Sions Sångar i din vardag? Vill du ha sångerna där du är? Du kan ladda ner Sions Sångar i din telefon från Google Play.

Sångboken kostar 9,90 €. När du köper appen stöder du evangelisationsarbete både i vårt hemland och utomlands.

UNGDOMARS SOMMARRESOR

Vill du tjäna Herren under ditt sommarlov? Du behövs när LFF ordnar missionsresor och du behövs i arbetet bland barn och ungdomar!

Sibirien, 19 – 29.6. Den exakta tidpunkten kan ännu ändra. I Sibiriens Krasnojarsk hjälper vi först en församling, i en miljonstad, och sedan håller vi barnläger i Suetuks by med Karatuusa/Suetuk församling. Till Karatuusa/Suetuk har vi gjort regelbundna besök från vår rörelse redan under sex års tid.

Albanien, 12 – 21.6. I Albanien håller vi först Bibeldag i Pogradec och sedan har vi ett fem dagars engelskspråkigt läger med Durres stads skola i Keneta. Reseledare är Toni Heikkilä.

Pris: resenärer betalar flyget själva, LFF står för övriga kostnader så som morgonmål, kvällsmål, en lunch, resor och logi. Info: kolla bloggen www.evangeliumispetsen.com där ungdomarna har berättat om tidigare resor. Du kan också ta kontakt med Vesa Pöyhtäri.

Anmälning: senast 15.4 2020 till vesa.poyhtari@lff.fi

SENSOMMAR STORMÖTE I KUTTAINEEN 30.7-2.8

Med början torsdagen den 30/7 klockan 17:00 svensk tid.

Avslutning 2/8 klockan 17:00

Predikningarna tolkas.

Mat och kaffe serveras.

Inkvartering och information:

Bo Esberg +46 70 510 5102

Mattias Larsson +46 72 225 0793

Roland Pounu +4676 76 61 780

Alla hjärtligt välkomna!

Kuttainen Fridsförbund

SOMMARFEST 17-19 JULI

Missionsföreningen Rauhan Sanas (LYRS) årliga sommarfest "Suvi-juhlat" arrangeras nästa sommar i Himango den 17 – 19 juli. Mötesplatsen är sporthallen och dess omgivning. Det är den 39 gången när festen arrangeras i år. Temat för det här året är "Kristus – vår tros ankar".

Det finns program för alla åldrar på festen. Under veckoslutet bjuds på bibellektioner, traditionella mötestal, sång och bön. På lördagsmorgonen ordnas fem kanaler, som behandlar bl.a. äktenskap, själavård, uppfostran, yrkesliv och katekesen. För unga finns egna kanaler.

Festen ordnas av Himanka och Pahkala Rauhan Sana, Himango kapellförsamling samt Missionsföreningen Rauhan Sana. Gäster i alla åldrar från olika församlingar och väckelserörelser är varmt välkomna till sommarfesten Suvijuhlat!

RADIO LFF (98,0/www.lff.fi)

Aftonandakt på svenska kl. 18.30 och finska kl. 19.00.

- Måndagar kl. 17.00 repris från bönehusens söndagssammankomst
- Tisdagar kl. 9.30 Svensk andakt och 10.00 finsk andakt
- Torsdagar kl. 18.00 svensk andakt och kl. 18.30 finsk andakt
- Fredagar kl. 9.30 och 10.00 repris av morgonandakterna från tisdagen
- Lördagar kl. 19.00 sändning från kvällssammankomst
- Söndagar kl. 14.00/15.00 samt 18.00/19.00 sändning från sammankomster

Radio LFF utvidgar sin radioverksamhet på grund av begränsad rörelsefrihet som epidemin fört med sig. Du kan läsa mera om nya program på hemsidan, www.lff.fi.

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17

9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

Kristus är uppstånden, ja, han är sannerligen uppstånden! Dödens makt är besegrad och gravens lås är brutet. Nu jublar kristenheten över vår Herres seger. Vår synd är sonad. Låt oss därför leva i tro och lydnad som hans egendom.

Ur kyrkohandbok